

ΠΑΛΑΙΟΜΟΝΑΣΤΗΡΟ ΣΤΟ ΒΡΟΝΤΑΜΑ ΛΑΚΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΟ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟ Στο Βρονταμά του Δήμου Ευρώτα Λακωνίας επτά περίπου χιλιόμετρα από τον οικισμό στη θέση <<Κλεισούρα >>σε ένα δύσβατο σημείο της χαράδρας εν μέσω της οποίας ρέει ο Ευρώτας υπάρχει ένα σπήλαιο που τα βυζαντινά χρόνια είχαν επιλέξει κάποιοι μοναχοί για να αφοσιωθούν στο Θεό .Διαμόρφωσαν Μονή με νάρθηκα κυρίως ναό, μικρό παρεκκλήσι ,κελιά ,δεξαμενές όμβριων υδάτων ,φούρνους και ότι ήταν απαραίτητο για μια λιτή ζωή. Ο Ναός είναι αφιερωμένος στη Θεοτόκο και στον μεγαλομάρτυρα Νικήτα ενώ το εσωτερικό του είναι αφιερωμένο στο Άγιο Νικόλαο. Οι τοιχογραφίες χρονολογούνται σε εκείνες του 12ου αι ,του 14ου (η προτομή του Χριστού που εκτείνει τα χέρια του ευλογώντας)και μεταβυζαντινές στο παρεκκλήσι . Το απρόσιτο του Μοναστηριού ,η ιερότητα του χώρου και η ανάγκη για προστασία από την Ανώτερη Δύναμη ,οδήγησε τους Βρονταμίτες το Σεπτέμβριου του 1825 στο να καταφύγουν ομαδικά και ξεφύγουν από το μένος του εχθρού και να αμυνθούν με ασφάλεια . Τα στρατεύματα του Ιμπραήμ πολιορκούσαν στενά τους χριστιανούς αλλά η στενότητα του χώρου και η φρουρά του κάστρου μόνο απώλειες επέφερε στους πολιορκητές. Οι επιδρομείς εξαγριωμένοι ,σε ένα αδύναμο σημείο του βράχου, άνοιξαν οπές τοποθέτησαν εκρηκτικά και ανατίναξαν τη Μονή. Ο θάνατος ήταν βασανιστικός καθώς οι αλλόθρησκοι μετέφεραν από τον κάμπο τεράστιες ποσότητες ξερών χόρτων και κλαδιών και τα τοποθέτησαν στο άνοιγμα της οροφής. Με μακριά ξύλα και πανιά βουτηγμένα σε εύφλεκτη ύλη άναψαν φωτιά στην κορυφή του βουνού όπου δημιουργήθηκε ισχυρή έκρηξη με θανατηφόρα αποτελέσματα για τους έγκλειστους.

PALEOMONASTIRO AT VRONTAMAS, LACONIA, BOTH SACRED AND HISTORICAL. At Vrontamas in Evrotas Municipality of Laconia, around seven kilometers from “Kleisoura” settlement, at an inaccessible site of the gorge in the middle of which Evrotas flows, there is a cave that some monks had chosen in the Byzantine years to dedicate themselves to God. They established a monastery with a narthex, a main church, a small chapel, cells, rainwater tanks, ovens, and the essentials for an austere life. The Church is dedicated to Virgin Mary and the great martyr Nikita, while the interior is dedicated to St. Nikolas. The wall paintings date back to the 12th or 14th century (the bust-length Christ extending His hands in blessing), and those in the chapel are from the post-Byzantine era. Due to the unreachable location of the Monastery, the sacredness of the place and the need for protection from the Supreme Power, the inhabitants of Vrontamas, in September 1825, sought refuge there to escape the fury of the enemy and defend themselves with safety. Ibrahim’s troops were tightly besieging the Christians, but the narrow space and the fortification of the castle brought only casualties to the besiegers. The furious raiders opened up holes at a weak point of the rock, placed explosives and blew up the Monastery. The death was torturous, as the infidels brought in huge quantities of dry grasses and branches from the valley and placed them in the opening of the roof. Using long sticks and cloths impregnated in flammable substance, they started a fire at the top of the mountain, causing a strong explosion that was lethal for those entrapped.

СВЯТОЙ ИСТОРИЧЕСКИЙ ПАЛЬОМОНАСТИРО (СТАРЫЙ МОНАСТЫРЬ) ВО ВРОНДАМАСЕ ЛАКОНИИ. Во Врондамасе муниципалитета Эвроты Лаконии, примерно в семи километрах от поселения, в местности Клисурса в труднопроходимом месте ущелья, по которому протекает река Эврот, расположена пещера, в византийский период ее выбрали монахи, чтобы посвятить себя Богу. Они создали монастырь с нартексом в

главном храме, небольшой часовней, кельями, цистернами для дождевой воды, печами и всем, что было необходимо для скромной жизни. Храм посвящен Богородице и великомученику Никите, а его внутренняя часть – Святому Николаю. Фрески в часовне датируются 12-м, 14-м в. (верхняя часть туловища Христа, который благословляет, подняв обе руки), некоторые относятся к поствизантийскому периоду. Недоступность монастыря, святость помещения и необходимость в защите со стороны Высшей силы, привели сюда жителей Врондамаса в сентябре 1825 года – они пытались укрыться от ярости неприятеля в безопасном месте и занять оборонительную позицию. Войска Ибрагима близко подошли к монастырю и осаждали его, но гарнизон крепости, пользуясь труднодоступностью местностью, постоянно наносил потери неприятелю. Захватчики пришли в ярость, нашли место в скале, где они вырубili канавки, в которые заложили взрывчатые вещества, и взорвали монастырь. Находившиеся внутри люди погибли мучительной смертью - иноверцы принесли с равнины огромное количество сухой травы и веток и поместили их в проем на крыше. С помощью длинных шестов и тряпок, пропитанных легковоспламеняющимся веществом, они подожгли вершину горы и спровоцировали мощный взрыв, в результате которого погибли люди, нашедшие прибежище в обители.